

การพัฒนาแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยวิธีการจัดการเรียนรู้เชิงรุก
ที่บูรณาการบริบททางทหารเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนนายร้อย

Development of an English Language Learning Management Model Using Active Learning
Approach Integrating Military Context to Enhance English Language Proficiency for Cadets

วสันต์ เต็งกวน^{1*} มัทวัน ชุมทอง² และ เบญจภรณ์ พันธุ์นิล³

Wasan Tengku^{1*} Matawan Chumthong² and Benjaporn Pannil³

^{1,2,3} กองวิชาอักษรศาสตร์ ส่วนการศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

(Department of Languages, Academic Division, Chulachomklao Royal Military Academy)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ (1) เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ปัญหา ความต้องการและแนวทางการพัฒนาแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (2) เพื่อสร้างและพัฒนาแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยวิธีการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่บูรณาการบริบททางทหารเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ (3) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยวิธีการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่บูรณาการบริบททางทหารเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 3.1) ศึกษาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนนายร้อย และ 3.2) ศึกษาความพึงพอใจต่อแบบการจัดการเรียนรู้ ประชากรคือนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 241 นาย เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย แบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก คู่มือการใช้รูปแบบ เครื่องมือประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ ได้แก่ แบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษ และ แบบประเมินความพึงพอใจต่อแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ t-test แบบ dependent และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการศึกษาพบว่า (1) ทักษะการพูดและการเขียนเป็นทักษะที่ต้องการได้รับการพัฒนามากที่สุด โดยเน้นการสอนภาษาอังกฤษตามวัตถุประสงค์เฉพาะและการบูรณาการเนื้อหาเข้ากับภาษา (2) รูปแบบที่พัฒนามี 8 องค์ประกอบ โดยมีขั้นตอนการเรียนรู้ 5 ขั้นตอนได้แก่ ขั้นทดสอบความรู้เดิม (Brain Boost Stage) ขั้นกระตุ้นความคิด (Experience Lab Stage) ขั้นลงมือปฏิบัติ (Create Quest Stage) ขั้นตรวจสอบและสะท้อนคิด (Reflect Check Stage) และขั้นต่อยอดความรู้ (Continuous Learning Stage) (3) ประสิทธิภาพของการใช้รูปแบบที่สร้างขึ้นพบว่า 3.1) ทักษะทางภาษาอังกฤษของนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 1 หลังการใช้รูปแบบสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และมีขนาดอิทธิพล (effect size) อยู่ในระดับสูงมาก (Cohen's $d = 0.95$) 3.2) นักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อรูปแบบในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.79$ S.D.=0.50) ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่าการบูรณาการแนวคิดการสอนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เข้ากับบริบททางทหาร (Military Context) ช่วยส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้งานได้ในชีวิตจริงอย่างมีประสิทธิภาพ องค์ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปสู่แนวทางการออกแบบการจัดการเรียนภาษาอังกฤษแบบเฉพาะทาง (ESP) ที่มุ่งเน้นสมรรถนะและการใช้ภาษาในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ยังช่วยยกระดับทั้งทักษะทางภาษาและเจตคติของผู้เรียนได้อย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนรู้เชิงรุก การบูรณาการบริบททางทหาร

ABSTRACT

This research aimed to (1) investigate background information, problems, needs and guidelines for developing an English language learning management model using active learning approach to enhance English language proficiency, (2) construct and develop an English language learning management model using active learning approach to enhance English language proficiency, (3) study the effectiveness of an English language learning management model using active learning approach to enhance English language proficiency, consisting of 3.1) study the English language proficiency of the first-year cadets, and 3.2) study satisfaction toward a model. The population consisted of 241 first-year cadets in the first semester of the academic year 2025. The research instruments included a developed English language learning management model, and an instructional model manual. The model effectiveness evaluation tools were an English language proficiency test and a satisfaction assessment form toward the model. The data were collected and analyzed by mean, standard deviation, t-test dependent, and content analysis. The results were as follows: speaking and writing were the skills most in need of improvement, with a focus on Teaching English for Specific Purposes (ESP) and Content and Language Integrated Learning (CLIL). (2) A developed model consists of 8 components and 5 learning management procedures, comprising brain boost stage, experience lab stage, create quest stage, reflect check stage and continuous learning stage. (3) The effectiveness of a developed model indicated that: 3.1) English language proficiency of first-year cadets after using the model improved significantly at the .05 level, with a large effect size (Cohen's $d = 0.95$) 3.2) first-year cadets had overall satisfaction toward the model at the highest level ($\bar{x}=4.79$, S.D.=0.50). The research findings reflected that integrating Active Learning approach with Military Context helps effectively promote English language skills for real-world application. The knowledge gained can lead to approaches for designing English for Specific Purposes (ESP) instruction that focuses on competency and language use in mission execution. Additionally, it helps sustainably enhance both learners' linguistic competency and learner attitudes.

KEYWORDS: English language learning model, Active learning, Integrating Military Context

**Corresponding author, E-mail: wasan.te@crma.ac.th Tel. 0955196609*

Received: 29 November 2025 /Revised: 20 February 2026/Accepted: 23 February 2026 /Published online: 28 April 2026

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล (Global Language) ที่ใช้ในการสื่อสารในโลกยุคปัจจุบัน ทุกองค์กรจึงมีนโยบายที่มุ่งพัฒนาบุคลากรในองค์กรให้มีความสามารถและมีสมรรถนะด้านการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของกองทัพบกที่กำลังพลและเจ้าหน้าที่ทหาร ที่ต้องปฏิบัติการกิจที่มีความซับซ้อนและมีมิติความสัมพันธ์ระหว่างประเทศมากขึ้น จำเป็นต้องมีทักษะภาษาอังกฤษเพื่อเป็นเครื่องมือหลักในการเพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติงานและสร้างความน่าเชื่อถือในระดับสากล (Larreátegui Zambrano & Vélez Yanza, 2025) ด้วยแนวคิดดังกล่าว กองทัพบกได้มอบนโยบายการศึกษาเพื่อการพัฒนาสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษของกำลังพลในด้านต่าง ๆ ทั้งการส่งเสริม สนับสนุนการผลิตตำรา พัฒนาบุคลากร อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

(Royal Thai Army, 2022) กองวิชาอักษรศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ในฐานะกองวิชาหลักในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนนายร้อยได้ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษและการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างเป็นระบบ จัดกำลังพลเข้ารับการศึกษาอบรมหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อปรับปรุงระบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีการครอบคลุมทั้งในด้านหลักสูตร การเรียนการสอน เอกสาร/ตำรา/ครู/อาจารย์ การบริหารจัดการหลักสูตร มาตรฐานการวัดและการประเมินผล และรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย (Directorate of Army Operation, 2020) Chalermwat (2017) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษพบว่าปัญหาหลักของนักเรียนนายร้อยคือเรียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสอบเป็นหลัก ไม่ใช่เรียนเพื่อที่จะนำไปใช้สื่อสาร และเมื่อมองถึงการสอนที่ผู้สอนมักจะเน้นหลักไวยากรณ์ซึ่งอาจทำให้นักเรียนมีความกดดันและรู้สึกไม่สนุกกับการเรียน ส่งผลให้นักเรียนนายร้อยส่วนใหญ่มีลักษณะการเรียนรู้เชิงรับ (Passive Learners) ขาดความมั่นใจในการสื่อสารโต้ตอบฉับพลัน ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญเมื่อต้องเผชิญสถานการณ์กดดันหรือต้องใช้ภาษาในการตัดสินใจทางยุทธวิธีร่วมกับกองกำลังต่างชาติ อย่างไรก็ตามรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการบรรยายหรือชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ต่อการใช้งานภาษาอังกฤษในวิชาชีพทางทหารในอนาคตอย่างเดียวอาจจะไม่ตอบสนองต่อความต้องการในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อย่างเต็มที่ ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนขาดแรงจูงใจและขาดโอกาสในการฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้อย่างแท้จริง ดังนั้นแนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในโรงเรียนทหารหรือสถาบันทางทหารจึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการเฉพาะด้านของผู้เรียน ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) จึงเป็นแนวทางที่ได้รับ ความสนใจและตอบสนองต่อการพัฒนาการทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนในทุกระดับอย่างมีประสิทธิภาพ (Jinarach, 2024) ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ โดยเน้นให้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริง การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการทำงานร่วมกัน ซึ่งเป็นกลไกสำคัญที่ช่วยส่งเสริมการซึมซับความรู้และสร้างทักษะที่ยั่งยืน (Chervase, 2016) มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนตั้งคำถาม ค้นหาคำตอบเพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากการพูดคุย การอ่าน การเขียน การสะท้อนความรู้กลับ หรือการตั้งคำถามรวมถึงการจัดกิจกรรมที่กระตุ้นความคิดและการมีส่วนร่วม ผู้เรียนได้เรียนรู้สอดคล้องกับความสนใจของตนเอง ได้ลงมือคิดและปฏิบัติตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคล โดยใช้วิธีการและกระบวนการต่างๆ เพื่อช่วยส่งเสริมความเข้าใจ กระตุ้นให้เกิดความสงสัยและแสวงหาคำตอบจนได้ เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย และสร้างความเชื่อมโยงสัมพันธ์ขององค์ความรู้เชื่อมโยงสู่ชีวิตจริง (Khammanee, 2021)

อย่างไรก็ตาม จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า งานวิจัยด้านภาษาอังกฤษในบริบทโรงเรียนทหารส่วนใหญ่ มักมุ่งเน้นที่การพัฒนาหลักสูตรด้านคำศัพท์และเนื้อหาเฉพาะทาง ควบคู่ไปกับการวัดผลด้วยข้อสอบมาตรฐาน (Standardized Test) (Larreátegui Zambrano & Vélez Yanza, 2025; Fitria, 2020) ในขณะที่การศึกษาเรื่องการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) มักจำกัดอยู่ในบริบทภาษาอังกฤษทั่วไป (General English) ในระดับอุดมศึกษา ซึ่งยังขาดความเชื่อมโยงกับการนำไปใช้จริงในสถานการณ์วิชาชีพเฉพาะ (Wiriyapanyanont, 2024; Ashraf et al., 2014) สภาพการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงการขาดองค์ความรู้เชิงประจักษ์เกี่ยวกับกระบวนการผสมผสานแนวคิดทั้งสองเข้าด้วยกันกล่าวคือ งานวิจัยนี้จึงมุ่งเติมเต็มช่องว่างทางวิชาการดังกล่าว โดยการสังเคราะห์จุดแข็งของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) ผสมผสานเข้ากับเนื้อหาทางทหาร และขับเคลื่อนด้วยกลไกการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อเปลี่ยนสภาพแวดล้อมจากการเรียนรู้ผ่านตำรา สู่การฝึกปฏิบัติการทางภาษาในสถานการณ์จริง (Situational based) ซึ่งเป็นการยกระดับผู้เรียนจาก ผู้รับสาร ให้กลายเป็น ผู้ปฏิบัติการทางภาษาได้อย่างแท้จริงและเพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนนายร้อยมีขีดความสามารถทางภาษาในระดับที่สามารถรองรับความท้าทายในวิชาชีพทางยุคใหม่ได้ ซึ่งจะเป็นการวางรากฐานสำคัญสำหรับการเป็นนายทหารที่มีความสามารถในระดับสากลต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ปัญหา ความต้องการและแนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยวิธีการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่บูรณาการบริบททางทหารเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนนายร้อย
2. เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยวิธีการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่บูรณาการบริบททางทหารเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนนายร้อย
3. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยวิธีการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่บูรณาการบริบททางทหารเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนนายร้อย ประกอบด้วย
 - 3.1) ศึกษาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนนายร้อยและ
 - 3.2) ศึกษาความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยวิธีการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่บูรณาการบริบททางทหารเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนนายร้อย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ หมายถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นและยกระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษให้ผ่านกระบวนการวิจัยแบบวิจัยและพัฒนา (Research and Development) 4 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research:1) เพื่อการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ปัญหาและความต้องการในการพัฒนาภาษาอังกฤษ รวมทั้งการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ผลการวิจัยและการวิเคราะห์เอกสาร ขั้นตอนที่ 2 (Development:D1) เป็นการสร้างและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ขั้นตอนที่ 3 (Research:2) การวิจัย โดยการนำไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย และขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development:2) โดยทำการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบที่ได้พัฒนา รูปแบบดังกล่าวมี 8 องค์ประกอบหลักได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้จำนวน 5 ขั้นตอน การวัดและการประเมินผล ปัจจัยความสำเร็จ บทบาทของผู้สอน บทบาทของผู้เรียน และบทบาทของเทคโนโลยี

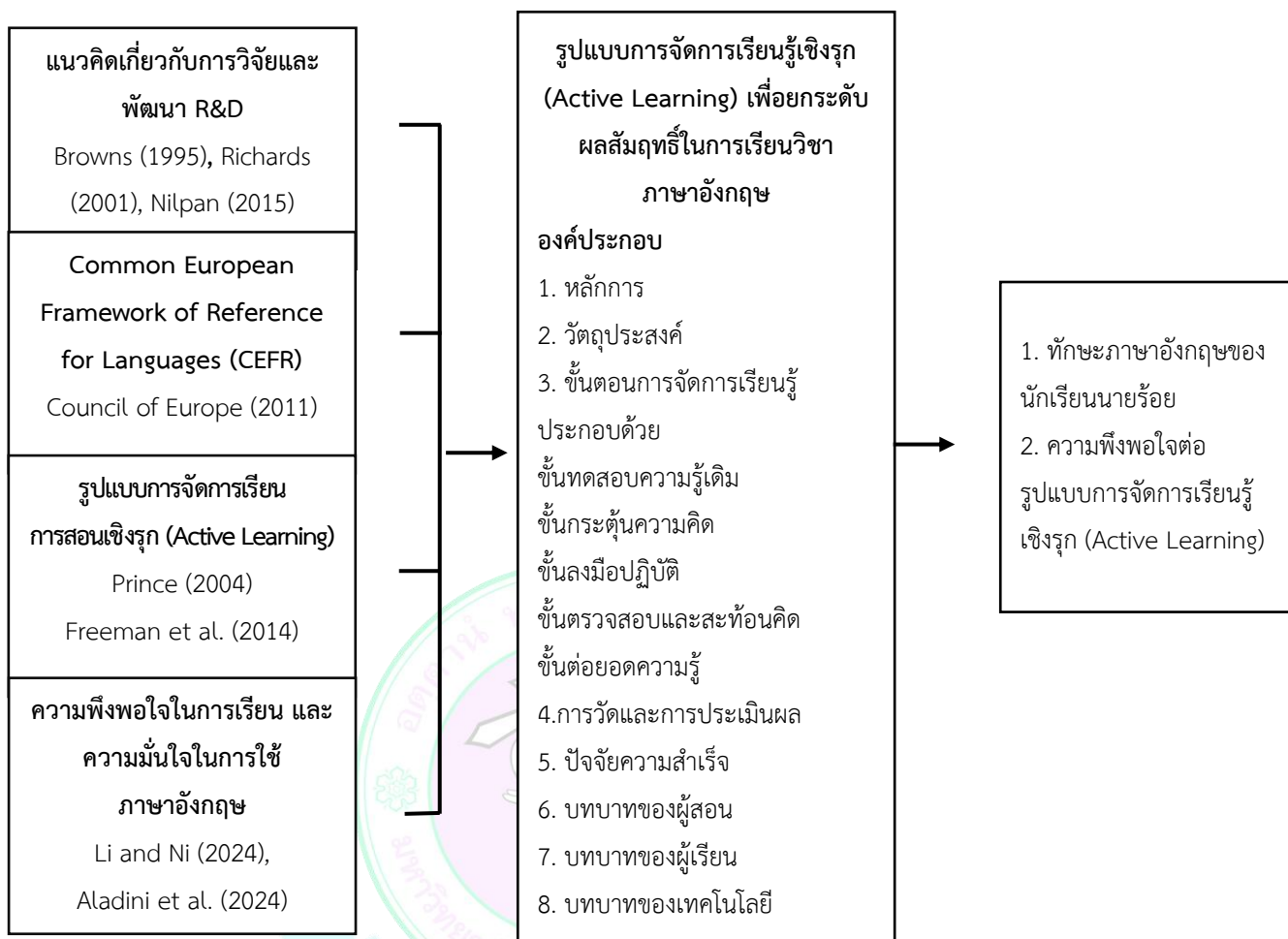
2. การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) หมายถึง วิธีการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การอภิปราย การทำงานกลุ่ม การแก้ปัญหา การแสดงบทบาทสมมติ หรือกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง เพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร และการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีความหมาย

3. ทักษะภาษาอังกฤษ หมายถึงความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ภาษาอังกฤษและทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อวัดทักษะภาษาอังกฤษ อันได้แก่การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะที่ได้สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของบทเรียนในรายวิชา LG 1101 และได้รับการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ มีจำนวน 30 ข้อ

4. ความพึงพอใจต่อรูปแบบ หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจและความรู้สึกเชิงบวกต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน อันได้แก่ ด้านเนื้อหาวิชาและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ และด้านการวัดและการประเมินผล

5. นักเรียนนายร้อย หมายถึง นักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 1 โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่ได้ลงทะเบียนในรายวิชา LG 1101 (English 1) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 241 นาย

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัยนี้แสดงถึงกระบวนการเชิงระบบที่เชื่อมโยงเหตุและผลของการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยเริ่มต้นจากการใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบการวิจัยและการพัฒนา (R&D) มาผสานเข้ากับกรอบสมรรถนะมาตรฐานความสามารถทางภาษา (CEFR) เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดขอบเขตเนื้อหาและเป้าหมายสมรรถนะทางภาษาที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น จากนั้นจึงนำเข้าสู่กระบวนการขับเคลื่อนหลักด้วย รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ตามแนวคิดของ Prince (2004) และ Freeman et al. (2014) โดยทั้งนี้กลไกที่สำคัญของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้เรียนเกิดขึ้นในขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ระยะ ได้แก่ ขั้นตอนทดสอบความรู้เดิม, ขั้นกระตุ้นความคิด, ขั้นลงมือปฏิบัติ, ขั้นตรวจสอบและสะท้อนคิด และขั้นต่อยอดความรู้ ซึ่งกระบวนการเหล่านี้ทำหน้าที่เปลี่ยนบทบาทของผู้เรียนจากผู้รับฟัง (Passive Learner) ให้กลายเป็นผู้ลงมือกระทำ (Active Learner) ผ่านการคิดวิเคราะห์และการปฏิบัติจริง ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้งและนำไปสู่ความคงทนในการจำ นอกจากกลไกด้านพุทธิพิสัยแล้ว กรอบแนวคิดนี้ยังบูรณาการปัจจัยด้านจิตพิสัย คือ ความพึงพอใจและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดของ Li & Ni (2024) และ Aladini et al. (2024) เข้ามาร่วมด้วย โดยอธิบายว่าเมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมเชิงรุกที่เรียนรู้อย่างมีความหมายและเป็นขั้นตอนแล้วนั้น จะช่วยลดความวิตกกังวลและสร้างความมั่นใจ ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวแปรเสริมแรง ให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกทางภาษาและมีพัฒนาการทักษะทางภาษาที่ดีมากขึ้น การทำงานร่วมกันระหว่างกรอบสมรรถนะมาตรฐานความสามารถทางภาษา (CEFR), กระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และแรงจูงใจทางจิตวิทยาผ่านความพึงพอใจในการเรียนและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษนี้เอง จึงเป็นเหตุปัจจัยสำคัญซึ่ง

ส่งผลโดยตรงต่อตัวแปรตาม คือ การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนนายร้อย และ ความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ดังปรากฏในส่วนผลลัพธ์ของกรอบแนวคิด

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีการดำเนินการภายใต้กรอบแนวคิดการวิจัยที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนา R&D (Research and Development) การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกให้กับผู้เรียน การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับกรอบสมรรถนะมาตรฐานความสามารถทางภาษา (CEFR) ความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษและความพึงพอใจ ในการพัฒนารูปแบบประกอบด้วย 4 ระยะ ดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและแนวทางในการพัฒนาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนนายร้อย โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า (Research: R1) เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหา วิเคราะห์ความต้องการและความจำเป็นของผู้เรียนในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ และศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบจากผู้ทรงคุณวุฒิ ที่เป็นผู้มีความรู้ความสามารถทางด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบ ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) (Development : D1) เพื่อต้องการสร้างและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ที่มีประสิทธิภาพ โดยผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูล (Synthesizing Data) นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ในระยะที่ 1 การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (Needs Analysis) ที่พบว่าผู้เรียนต้องการศึกษาภาษาอังกฤษในบริบททางการทหารและการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง มาผนวกกับแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning Approach) และมาตรฐานกรอบพัฒนาความรู้ทางภาษา CEFR ร่วมพิจารณาการร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ที่ประกอบไปด้วย 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ โดยนำผลการศึกษาความต้องการจำเป็น (Needs Analysis) ในขั้นตอนแรกของผู้เรียนมาแปลงสู่การออกแบบขั้นตอนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นรูปธรรมในแต่ละขั้นตอน มีการตอบสนองต่อความต้องการระหว่างบุคคล โดยเฉพาะกลุ่มผู้เรียนที่มีพื้นฐานทางภาษาอ่อนและขาดความมั่นใจ นำไปสู่การออกแบบ ในขั้นตอนแรกนั้นคือขั้นทดสอบความรู้เดิม (Brain Boost Stage) เพื่อให้ผู้สอนประเมินพื้นฐานและปรับระดับความยากง่ายของเนื้อหาให้มีความเหมาะสมก่อนเริ่มเรียน นอกจากนี้เมื่อผู้เรียนต้องการเนื้อหาภาษาอังกฤษที่มีความเฉพาะทางทหาร (ESP) โดยที่ผู้เรียนระบุว่าต้องการเรียนรู้จากบริบทจริงมากกว่าตำรา จึงนำไปสู่การออกแบบ ขั้นกระตุ้นคิด (Experience Lab Stage) ที่เน้นการเรียนรู้ผ่านสื่อจริงทางการทหาร เช่น คลิปวิดีโอภารกิจหรือข่าวสารทางทหาร และเมื่อมองถึงความต้องการในการพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนซึ่งเป็นทักษะที่ขาดแคลนที่สุด นำไปสู่การออกแบบในขั้นลงมือปฏิบัติ (Create Quest Stage) ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาผ่านสถานการณ์จำลองและภารกิจทางการทหาร การตอบสนองความต้องการในรูปแบบของการประเมินที่สะท้อนความสามารถจริงและลดความกดดัน นำไปสู่การออกแบบในขั้นตรวจสอบและสะท้อนคิด (Reflect Check Stage) ที่เน้นการให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) เพื่อการพัฒนาความสามารถทางภาษารวมถึงการประเมินจากเพื่อน (Peer Review) แทนการสอบเพียงอย่างเดียว สุดท้ายเพื่อที่ตอบสนองต่อข้อจำกัดด้านเวลาเรียนในห้องเรียน นำไปสู่การออกแบบในขั้นต่อยอดความรู้ (Continuous Learning Stage) ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้นำความรู้ไปประยุกต์ใช้และเรียนรู้อย่างต่อเนื่องนอกเวลาผ่านการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและเป็นประโยชน์ 4) การวัดและการประเมินผล 5) ปัจจัยความสำเร็จ 6) บทบาทของผู้สอน 7) บทบาทของผู้เรียนและ 8) บทบาทของเทคโนโลยี จากนั้นเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมินความสอดคล้องของร่างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบ ประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ และเครื่องมือประกอบรูปแบบ ได้แก่ แบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษ ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) (Research: R2) เพื่อนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย โดยแบบแผนการทดลอง ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลองขั้นต้น (Pre-Experimental Research) ใช้แบบแผนการวิจัยแบบการศึกษากลุ่มเดียววัดสองครั้ง (One-Group Pretest-Posttest Design) ระยะที่ 4 การศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) (Development: D2) เพื่อประเมิน

ประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยศึกษาจากผลของคะแนนการวัดทักษะภาษาอังกฤษ และผลของการประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ในการวิจัยครั้งนี้มีการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) t-test แบบ dependent และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ประชากร/กลุ่มเป้าหมาย

ระยะที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและแนวทางในการพัฒนาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 1 โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า (Research: R1) กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 30 นาย โดยใช้ผลคะแนนจากการสอบภาษาอังกฤษ ALCPT เป็นข้อกำหนดในการคัดเลือกความสามารถทางทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน ดังนี้ กลุ่มเก่ง คะแนน 80-100 จำนวน 10 นาย กลุ่มปานกลาง คะแนน 60-79 จำนวน 10 นาย และกลุ่มอ่อน คะแนนต่ำกว่า 59 ลงมา จำนวน 10 นาย และนักวิชาการด้านภาษาอังกฤษจำนวน 3 คน โดยเป็นอาจารย์หรือนักวิชาการที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และมีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาหรือระดับโรงเรียนเหล่าทัพ อย่างน้อย 5 ปี

ระยะที่ 2 เพื่อสร้างและพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่บูรณาการบริบททางทหารเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนนายร้อย (Development : D1) กลุ่มเป้าหมายคือ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ที่มีคุณสมบัติคือเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและการสอนภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ โดยที่ต้องมีคุณวุฒิขั้นต่ำคือปริญญาเอกหรือมีตำแหน่งทางวิชาการ

ระยะที่ 3 เพื่อทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่บูรณาการบริบททางทหารเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนนายร้อย: (Research: R2) กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 241 นาย ที่ได้เรียนในวิชาภาษาอังกฤษ 1 (English 1) กองวิชาอักษรศาสตร์ ส่วนการศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย

1. แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับความต้องการ (Needs Analysis) ความจำเป็น การจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลภาษาอังกฤษ โดยมีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) โดยเป็นลักษณะคำถามแบบปลายเปิด ตัวอย่างหัวข้อคำถามเช่น ทักษะภาษาอังกฤษที่ต้องได้รับการพัฒนามากที่สุดคืออะไรและเพราะอะไร เนื้อหาหรือหัวข้อที่ต้องการใช้ในการพัฒนาในอนาคตมีอะไรบ้าง รวมถึงการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงเป็นต้น โดยแต่ละฉบับมีค่า IOC ระหว่าง 0.37 – 1.00

2. แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวคิดในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนนายร้อย โดยมีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) สำหรับสัมภาษณ์นักวิชาการด้านภาษาอังกฤษจำนวน 3 คน โดยคำถามเป็นลักษณะคำถามปลายเปิด ตัวอย่างหัวข้อคำถามเช่น วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบใด (เช่น Task-based, CLIL, Simulation, Blended Learning) ที่ท่านเห็นว่าเหมาะสมที่สุด การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนนายร้อยควรแตกต่างจากการเรียนภาษาอังกฤษทั่วไปของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยอย่างไรและมีแนวทางแก้ไข/ข้อเสนอเชิงนโยบายอย่างไร เป็นต้น โดยมีค่า IOC ระหว่าง 0.54 – 1.00

3. รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่บูรณาการบริบททางทหารเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนนายร้อย ที่มีความสอดคล้องในภาพรวมอยู่ที่ 0.82 และเมื่อพิจารณารายข้อมีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50-1.00 ขึ้นไป และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.45

4. คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่บูรณาการบริบททางทหารเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนนายร้อย ที่มีความสอดคล้องภาพรวมอยู่ที่ 0.88 และเมื่อพิจารณารายข้อมีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50-1.00 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.41

5. แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน โดยมีระดับความเหมาะสม ตั้งแต่ 4.19 – 4.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตั้งแต่ 0.39 – 0.58 และค่าเฉลี่ยในภาพรวมที่ 4.41 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.49

6. แบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อที่ครอบคลุมเนื้อหาตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ โดยแบ่งเป็นทักษะการฟังและการพูด ที่เน้นบทสนทนาทางการทหาร การออกคำสั่งและระเบียบข้อปฏิบัติทางการทหาร จำนวน 15 ข้อ และทักษะการอ่านและการเขียน ที่เน้นการใช้คำศัพท์ที่จำเป็นทางการทหารสำหรับการอ่านและการเขียนรายงานทางทหาร จำนวน 15 ข้อ โดยมีความสอดคล้องระหว่าง 4.10-4.95 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.16-0.35 ซึ่งมีความสอดคล้องมากที่สุด มีความยากง่ายระหว่าง 0.31-0.72 และมีความจำแนกจำแนกระหว่าง 0.22-0.79 ทั้งนี้ข้อสอบที่ต้องทำการแก้ไขจำนวน 5 ข้อ ซึ่งปรับปรุงแก้ไขให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นวิเคราะห์คุณภาพด้านความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-20 ของ (Kuder-Richardson) ซึ่งมีความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.87

7. แบบประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ที่มีความสอดคล้องในภาพรวมอยู่ที่ 0.86 และเมื่อพิจารณารายข้อมีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50-1.00 ขึ้นไป และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.45

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ปัญหาและความต้องการของนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 1 โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า สามารถแบ่งประเด็นหลักออกได้เป็นดังนี้ ความท้าทายหลักของการเรียนภาษาอังกฤษคือการขาดทักษะการสื่อสารนั่นคือทักษะการพูดและการเขียน ซึ่งถือเป็นทักษะหลักในการปฏิบัติการทางทหารที่ต้องอาศัยความแม่นยำในการสื่อสาร โดยเฉพาะกลุ่มผู้เรียนที่มีพื้นฐานทางภาษาที่อ่อน โดยที่มีความกังวลเมื่อต้องพูดต่อหน้าชั้นเรียน พูดสื่อสารกับชาวต่างชาติ ส่วนนักเรียนในกลุ่มพื้นฐานระดับกลางนั้นสามารถสื่อสารได้ แต่พบข้อจำกัดสำคัญด้านการประมวลผลการฟังและไม่สามารถฟังบทสนทนาที่เป็นธรรมชาติได้ ทำให้ไม่สามารถโต้ตอบได้อย่างรวดเร็วในสถานการณ์จริงที่ต้องฟังกับสำเนียงที่หลากหลาย ในมุมมองของเนื้อหาหลักสูตรนั้น ต้องเน้นการบูรณาการเข้ากับวิชาชีพทหารโดยตรง หรือภาษาอังกฤษทางการทหารเชิงปฏิบัติการ (Practical Military English) ซึ่งเป็นภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงานจริง เช่น การออกคำสั่งที่เป็นมาตรฐาน การเขียนรายงานและบันทึกราชการ รวมถึงศัพท์เฉพาะด้านอาวุธ ยุทธวิธี และเทคโนโลยีการรบสมัยใหม่ โดยกลุ่มเก่งต้องการการฝึก การอ่านเชิงวิเคราะห์ บทความวิชาการ หรือข่าวสารการทหารระดับโลก ในขณะที่กลุ่มพื้นฐานระดับกลางต้องการเนื้อหาที่เสริมสร้างความมั่นใจในการสื่อสาร ผ่านบทสนทนาในชีวิตประจำวันควบคู่กันไป ในส่วนของจัดการเรียนการสอน นักเรียนนายร้อยอยากให้เน้นการลงมือปฏิบัติ การมีส่วนร่วมและการปฏิบัติจริง (Hands-on, Participatory Methods) การจำลองสถานการณ์และบทบาทสมมติ (Simulation and Role-Playing) ที่นำบริบททางทหารมาประยุกต์ใช้โดยตรง เช่น การฝึกออกคำสั่งและการรายงานผลการฝึก เพื่อให้เกิดการใช้ภาษาในสถานะที่ใกล้เคียงงานจริงมากที่สุด นอกจากนี้ นักเรียนนายร้อยอยากได้การประเมินผลที่สามารถสะท้อนความสามารถในการปฏิบัติการจริง สามารถสะท้อนความสามารถในการใช้ภาษาจริง (Authentic Assessment) มากกว่าการทดสอบไวยากรณ์ตามรูปแบบเดิม ทั้งนี้นักเรียนกลุ่มอ่อนต้องการการประเมินที่ไม่กดดัน เช่น การสะสมคะแนนจากการมีปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน และงานมอบ ในขณะทีกลุ่มกลางและกลุ่มเก่งอยากให้มีการสอบปฏิบัติให้มากขึ้น เช่น การสนทนา การนำเสนอรายงาน การสัมภาษณ์ และการทำโครงการต่างๆ พร้อมกับการให้ ข้อเสนอแนะรายบุคคล (Individualized Feedback) เพื่อการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

ในส่วนของการพัฒนาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 1 โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ผู้ทรงคุณวุฒิได้ทำการเสนอแนวทางในการ ดังนี้

Table 1 สภาพการเรียนและแนวทางในการพัฒนาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 1

ประเด็นหลัก	แนวคิด	เหตุผล/ความจำเป็นที่สำคัญที่สุด
1. วิธีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียนนายร้อย	แนวทางการสอนภาษาอังกฤษแบบวัตถุประสงค์เฉพาะด้าน (English for Specific Purposes: ESP) เป็นวิธีการเรียนการสอนที่ออกแบบหลักสูตรตามความต้องการเฉพาะของ เน้นการใช้ภาษาในสถานการณ์ทหารจริง รวมถึงการสอนแบบเน้นเนื้อหา Content and Language Integrated Learning (CLIL) หรือการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการเรียนเนื้อหาวิชาการทหาร อื่น ๆ (เช่น ยุทธวิธี การวางแผน ภูมิรัฐศาสตร์) ควรนำมาปรับใช้กับการสอน	บูรณาการภาษาเข้ากับชีวิตประจำวัน การทหาร วิธีนี้ทำให้ภาษาอังกฤษกลายเป็น ภาษาทำงาน (Working Language) ไม่ใช่เรียนภาษาอังกฤษเป็นเพียงแค่วิชาเรียนเท่านั้น เนื้อหาทางการทหาร (Content) จะเป็นตัวขับเคลื่อนการพัฒนาภาษา (Language) ให้เกิดความสนใจและความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพไปในตัว เพราะนักเรียนนายร้อยไม่ได้เรียนเพื่อสนทนาทั่วไป แต่เรียนเพื่อ ออกคำสั่ง, รายงานสถานการณ์ หรือ การประสานงาน
2. ความแตกต่างจากการเรียนภาษาอังกฤษทั่วไป	นักเรียนนายร้อยต้องเน้นการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์เฉพาะทางที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติภารกิจและความปลอดภัยของกองทัพ เนื้อหาจึงต้องเชื่อมโยงกับคำสั่งทางทหาร การสื่อสารระหว่างหน่วย การรายงานภารกิจ และการใช้คำศัพท์เฉพาะทาง นักเรียนต้องสามารถฟังคำสั่งอย่างรวดเร็ว ตอบสนองอย่างถูกต้อง และประยุกต์ใช้ภาษาในการปฏิบัติงานจริงได้	สำหรับนักเรียนนายร้อยมีเวลาในการทบทวนบทเรียนอย่างจำกัดเพราะต้องได้รับการฝึกและปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ดังนั้นการเรียนภาษาอังกฤษต้องเป็นส่วนหนึ่งของกิจวัตรประจำวันและเน้นผลลัพธ์การสื่อสารที่ใช้งานได้จริง นอกจากนี้ แรงจูงใจและบริบททางสังคมต่างจากการเรียนในมหาวิทยาลัยที่ใช้ภาษาอังกฤษมักเป็นเรื่องจำเป็นที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่และความสำเร็จของภารกิจ
3. ความท้าทายและแนวทางแก้ไข	ผู้สอนสามารถกำหนดเป้าหมายตามกรอบ CEFR หรือมาตรฐานเฉพาะทางของทางโรงเรียนนายร้อยหรือทางกองทัพเพื่อใช้เป็นมาตรฐานการศึกษาและการพัฒนา นอกจากนี้ยังสามารถจัดทำแผนการพัฒนาสมรรถนะภาษา (Language Competency Roadmap) รายชั้นปีเพื่อสร้างระบบติดตามผลและดูการพัฒนา อีกทั้งยังสามารถใช้ปัจจัยภายนอก (External Factors) เช่น การฝึกพร้อม/การสื่อสารกับชาวต่างชาติเป็นตัวกระตุ้นในการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ	ความก้าวหน้าต้องวัดผลได้และต้องออกแบบอย่างเป็นระบบ การมีกรอบเป้าหมายชัดเจนช่วยให้ทั้งผู้เรียนและผู้สอนรู้ว่าต้องพัฒนาไปในทิศทางใด ไม่ใช่แค่เพียงแค่การสอบ ทั้งนี้ต้องระบุได้ว่า อาทิเช่นระดับ B2 มีความสามารถในการสื่อสารทางการทหารแบบใด การเรียนรู้ภาษาต้องออกจากห้องเรียน ให้โอกาสผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการปฏิบัติงานจริงหรือการฝึกซ้อม จะเปลี่ยนทัศนคติ จาก "ต้องเรียน" เป็น "ต้องใช้เพื่อความอยู่รอดในสายอาชีพ" และสร้างความรักในการพัฒนาตนเอง (Internal Factor) ไปพร้อมกัน.
4. สัดส่วนการเรียนการสอน	เน้นทั้งสองอย่างให้เท่ากัน เนื่องจากนักเรียนนายร้อยหลายคนยังมีพื้นฐานภาษาอังกฤษแตกต่างกัน	เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษในการสื่อสารและการใช้ในชีวิตประจำวันตั้งแต่แรกจะช่วย

ประเด็นหลัก	แนวคิด	เหตุผล/ความจำเป็นที่สำคัญที่สุด
ภาษาอังกฤษแบบทั่วไป (General) กับ ภาษาอังกฤษทางการทหาร (Military English)	และต้องสร้างทักษะพื้นฐาน เช่นการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เมื่อพื้นฐานทางภาษามั่นคงแล้ว การเรียนภาษาอังกฤษทางการทหารก็จะมีประสิทธิภาพมากขึ้น	สร้างความมั่นใจในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาระดับต่ำ นอกจากนี้ยังจะช่วยให้นักเรียนมีความพร้อมก่อนเข้าสู่สถานการณ์การเรียนที่เฉพาะเจาะจงทางทหาร และให้นักเรียนรู้สึกว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นเรื่องจำเป็นและมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตและงานของตน การออกแบบกิจกรรมควรให้ทั้งสองประเภทสอดคล้องกัน
5. การวัดและการประเมินผล	ประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) โดยมีกิจกรรมที่หลากหลายเช่น Oral Test/Impromptu Speech, Role-Play, Simulation ในสถานการณ์ทหารจริง รวมถึงใช้ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีช่วยในการประเมินผล	การประเมินสิ่งที่ผู้เรียนสามารถทำได้เช่น การให้รายงานภารกิจเพื่อประเมินความสามารถในการคิดและสื่อสาร (Performance-based) จะช่วยวัดความสามารถที่แท้จริง ไม่ใช่แค่ความรู้ในตำรา และเพื่อตอบโจทย์ยุค AI ผู้สอนสามารถใช้เทคโนโลยีช่วยในการวัดและประเมินการใช้ภาษาของผู้เรียนได้ ให้Feedback แก่ผู้เรียนอย่างต่อเนื่องตลอดภาคเรียน

2 ผลการศึกษาค้นคว้าประกอบและการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยวิธีการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ของนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 1 โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า พบว่ารูปแบบมีองค์ประกอบ 8 องค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

2.1. หลักการ ประกอบด้วย ที่มีและความสำคัญของการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่บูรณาการบริบททางทหารเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนนายร้อย มุ่งเน้นให้นักเรียนนายร้อยมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ บทบาทสำคัญของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 2.2) วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 1 โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า 2.3) ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 1.ขั้นทดสอบความรู้เดิม (Brain Boost Stage) มีเป้าหมายในการตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน และช่วยให้ผู้สอนออกแบบกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสามารถ โดยมีกิจกรรม Pre-test/Placement Test หรือ Speaking test สั้นๆ รวมทั้งใช้กิจกรรม Self-assessment ให้ผู้เรียนได้ทำการประเมินตนเอง หรือสอบถามเกี่ยวกับความสนใจ 2. ขั้นกระตุ้นความคิด (Experience Lab Stage) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ภาษา (Input) ที่เข้าใจง่ายมีบริบทที่สอดคล้องกับนักเรียนนายร้อยและสร้างความน่าสนใจ โดยมีการใช้สื่อการสอนจริง เช่น หนังสือ podcast คลิป Tiktok บทสนทนา ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะมีส่วนร่วมและบทบาทสำคัญในการสร้างองค์ความรู้ผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมที่ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ เช่น กิจกรรมระดมสมอง กิจกรรมไต่ถามที่ บทบาทสมมุติ 3.ขั้นลงมือปฏิบัติ (Create Quest Stage) ส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างสรรค์ภาษา ใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ฝึกทำงานร่วมกันและพัฒนาทักษะการคิด โดยมีเป้าหมายหลักคือการเน้นการประยุกต์ใช้ภาษาในชีวิตจริง ใช้ทักษะทางภาษาที่หลากหลาย ผ่านกิจกรรมต่างๆเช่น การเขียนจดหมายหรืออีเมล การนำเสนองานผ่าน การเล่าเรื่องราว การอภิปราย และเกมการใช้ภาษา 4.ขั้นตรวจสอบและสะท้อนคิด (Reflect Check Stage) มีเป้าหมายในการความเข้าใจและให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อนำไปพัฒนาทักษะทางภาษาต่อไป โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลายเช่น การตรวจผลงานผ่านเพื่อน (Peer Review) กิจกรรมตั๋ววัดความรู้ (Exit Ticket) เขียนสิ่งที่ได้เรียนรู้ในห้องเรียน 1 อย่าง กิจกรรม Think-Pair-

Share โดยเริ่มจากการคิดคนเดียว แชรกับเพื่อนเป็นคู่ และนำเสนอทั้งห้อง กิจกรรมแผนผังความคิด (Concept Map) กิจกรรม One-minute paper

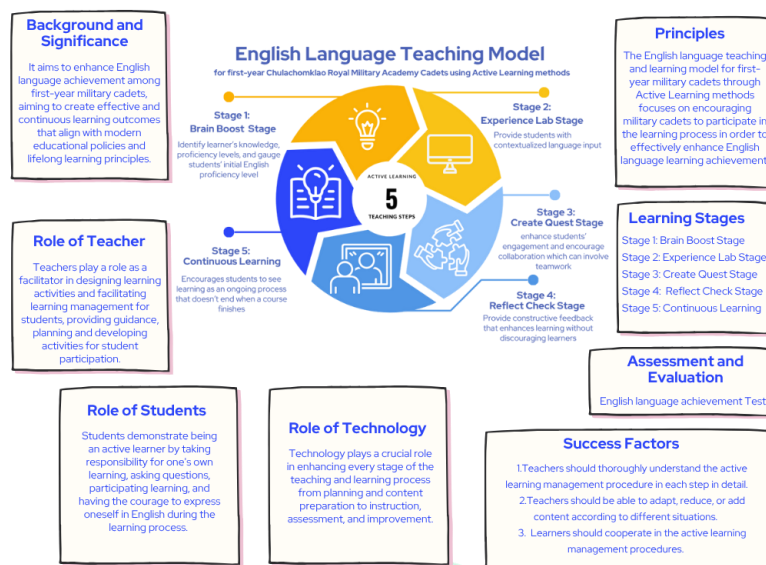

Figure 1 องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยวิธีการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

5. ขั้นต่อยอดความรู้ (Continuous Loop Stage) เป็นขั้นตอนส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และต่อยอดองค์ความรู้ทางภาษา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างอิสระ ชี้ให้ผู้เรียนเห็นการเรียนรู้ภาษาที่เป็นวงจรต่อเนื่อง ไม่ใช่เพียงแค่จบในห้องเรียนเท่านั้น โดยมีกิจกรรมที่หลากหลาย อาทิเช่น การเขียนสมุดบันทึก (Reflection journal) หรือ การสร้างแฟ้มสะสมงาน (Portfolio) เป็นต้น

2.4) การวัดและการประเมินผล ใช้แบบวัดทักษะทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นลักษณะข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple choice) 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

2.5) ปัจจัยความสำเร็จ ประกอบด้วย ผู้สอนควรทำความเข้าใจในกระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในแต่ละขั้นตอนอย่างละเอียด โดยที่ผู้สอนสามารถปรับ ลด หรือเพิ่มเติมเนื้อหาได้ตามสถานการณ์ และ ผู้เรียนให้ความร่วมมือในกระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

2.6) บทบาทของผู้สอน ทำหน้าที่ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้และอำนวยความสะดวก (Facilitator) ในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ให้คำแนะนำ วางแผนและพัฒนากิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนร่วม จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ทำหน้าที่อธิบายและสาธิตให้กับผู้เรียน ตลอดจนถึงให้คำแนะนำและแนวทาง (Coach and Mentor) ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน

2.7) บทบาทของผู้เรียน แสดงออกถึงการเป็นผู้เรียนอย่างกระตือรือร้น (Active Learner) ในหน้าที่ความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง ตั้งคำถาม ค้นคว้า และมีความกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนรู้และยอมรับข้อเสนอและพัฒนาการเรียนรู้เพื่อนำไปปรับปรุงทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง อีกทั้งยังต้องทำหน้าที่ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ (Active Participant) ในการแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนความรู้ และฝึกทักษะการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ซึ่งจะช่วยให้สามารถพัฒนาการใช้ทักษะภาษาอังกฤษได้อย่างดีและนำไปประยุกต์ในชีวิตจริงได้มากยิ่งขึ้น

2.8) บทบาทของเทคโนโลยี เทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างทุกขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผนและการเตรียมเนื้อหา ไปจนถึงการสอน

ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่บูรณาการบริบททางทหารเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนนายร้อย ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (Mean= 4.24, S.D.= 0.47) โดยผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะในบางประเด็น อาทิเช่น 1. บทนำและความสำคัญ (Background and Significance) ควรเพิ่มการอ้างอิงทางทฤษฎีหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อาทิเช่น Constructivism Learning Theory, Constructionism Learning Theory เพื่อให้งานมีความหนักแน่นมากยิ่งขึ้น 2. การมีส่วนร่วมต้องทำการอธิบายเพิ่มเติมว่า จะสามารถวัดและสังเกตได้อย่างไร เช่น จากการตอบ

คำ การทำงานกลุ่ม หรือจากการสะท้อนแนวคิด (Reflection) 3. บทบาทของเทคโนโลยี โดยอาจจะต้องกำหนดการใช้สื่อเทคโนโลยี เพื่อช่วยในการเรียนรู้ เช่น LMS, Kahoot, Wayground, Google Docs เป็นต้น

3. จากผลการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่บูรณาการบริบททางทหารเพื่อพัฒนาทักษะ ภาษาอังกฤษของนักเรียนนายร้อย พบว่า

3.1. ทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 1 โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า มีผลการทดสอบดัง ตารางต่อไปนี้

Table 2 ผลการทดสอบทักษะภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	N	$\bar{x}$	S.D.	ร้อยละ	ระดับ	D	S.D. (D)	t	df	d	sig
ก่อนเรียน	30	241	16.06	3.88	42.75	ปานกลาง	3.99	4.22	14.6	240	0.95	.000
หลังเรียน	30	241	20.05	3.55	50.62	ดี						

จาก Table 2 พบว่าผลการทดสอบทักษะภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก นักเรียนมีคะแนนทักษะ ภาษาอังกฤษหลังการใช้รูปแบบมีค่า t เท่ากับ 14.6 องศาอิสระ เท่ากับ 240 ค่า Sig เท่ากับ .000 แสดงว่าทักษะภาษาอังกฤษของ นักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 1 หลังการใช้รูปแบบ ($\bar{x}$ = 20.05, S.D. = 3.55) อยู่ในระดับดี สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{x}$ = 16.06, S.D. = 3.88) ที่อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาขนาดอิทธิพล (Effect Size) ด้วยสูตร Cohen's d พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.95 ซึ่งจัดอยู่ใน ระดับสูงมาก แสดงให้เห็นว่ารูปแบบที่ได้พัฒนาขึ้นช่วยยกระดับทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้อย่างชัดเจน และ มีนัยสำคัญทาง สถิติ ที่ระดับ .05 (Sig = .000 < .05)

3.2. ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่บูรณาการบริบททางทหารเพื่อพัฒนา ทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนนายร้อย พบว่า

Table 3 ความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

ลำดับ	หัวข้อการประเมิน	$\bar{x}$	SD	แปลผล
1	เนื้อหาที่เรียนมีความเหมาะสมและเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน	4.78	0.50	พึงพอใจมากที่สุด
2	การจัดกิจกรรมในชั้นเรียนช่วยให้เข้าใจเนื้อหาภาษาอังกฤษได้มากขึ้น	4.62	0.63	พึงพอใจมากที่สุด
3	การจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก มีความหลากหลายและน่าสนใจ	4.82	0.38	พึงพอใจมากที่สุด
4	การจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก มีการกระตุ้นให้ตั้งใจเรียนมากยิ่งขึ้น	4.78	0.46	พึงพอใจมากที่สุด
5	ท่านได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาทั้งในการฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น	4.58	0.70	พึงพอใจมากที่สุด
6	ท่านรู้สึกว่าการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก จะช่วยให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดีใน การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ	4.62	0.82	พึงพอใจมากที่สุด
7	ท่านรู้สึกว่าจะคะแนนทักษะภาษาอังกฤษทางการเรียนของท่านสะท้อนถึง ความสามารถที่แท้จริง	4.58	0.87	พึงพอใจมากที่สุด
8	บรรยากาศในชั้นเรียนที่มีการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก เอื้อต่อการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ	4.80	0.45	พึงพอใจมากที่สุด
9	ท่านพึงพอใจกับเพื่อนในชั้นเรียนที่ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน	4.76	0.51	พึงพอใจมากที่สุด

ลำดับ	หัวข้อการประเมิน	$\bar{x}$	SD	แปลผล
10	การจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก ช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	4.78	0.50	พึงพอใจมากที่สุด
11	ผู้สอนได้ให้ข้อเสนอแนะหรือคำแนะนำในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ	4.90	0.30	พึงพอใจมากที่สุด
12	การจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก มีการประเมินผลที่หลากหลายและสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.80	0.45	พึงพอใจมากที่สุด
13	เครื่องมือที่ใช้วัดการเรียนรู้ เช่น แบบฝึกหัด แบบทดสอบ กิจกรรมกลุ่ม มีความชัดเจนและเหมาะสมกับเนื้อหา	4.84	0.37	พึงพอใจมากที่สุด
14	การประเมินผลการเรียนรู้ในห้องเรียนช่วยให้คุณทราบจุดแข็งและจุดอ่อนในการเรียนภาษาอังกฤษของตนเอง	4.84	0.37	พึงพอใจมากที่สุด
	เฉลี่ย	4.79	0.50	พึงพอใจมากที่สุด

จากTable 3 พบว่านักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 1 โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้ามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เป็นรายข้อพบว่าทุกข้อมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีข้อที่ 11 ผู้สอนได้ให้ข้อเสนอแนะหรือคำแนะนำในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ($\bar{x}$ =4.90, S.D.=0.30) ตามด้วย ข้อที่ 13 เครื่องมือที่ใช้วัดการเรียนรู้ เช่น แบบฝึกหัด แบบทดสอบ กิจกรรมกลุ่ม มีความชัดเจนและเหมาะสมกับเนื้อหา ($\bar{x}$ =4.84, S.D.=0.37) ข้อที่ 14 ($\bar{x}$ =4.84, S.D.=0.37) และ ข้อที่ 3 การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning มีความหลากหลายและน่าสนใจ ($\bar{x}$ =4.82, S.D.=0.38) ตามลำดับ และผลการประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่บูรณาการบริบททางทหารเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนนายร้อย ในภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.79, S.D.=0.50)

อภิปราย และข้อเสนอแนะ

1. จากผลของการศึกษาพบว่านักเรียนนายร้อยปี 1 มีความต้องการในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในเชิงปฏิบัติการ นั่นคือทักษะการพูดและการเขียน ซึ่งเป็นทักษะสำคัญของการสื่อสารและการรายงานภารกิจทางทหารให้มีความถูกต้องและแม่นยำ Kim & Kim (2020) กล่าวว่าหลักสูตรภาษาอังกฤษทางการทหารควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับทักษะการพูดและทักษะการเขียน เพราะถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญในการปฏิบัติการกิจ ทั้งนี้เมื่อสอบถามเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการใช้ภาษาเกิดจากหลายปัจจัยโดยเฉพาะอย่างยิ่งความประหม่าในการสื่อสารและการขาดความมั่นใจในการใช้ภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนที่มีพื้นฐานทางภาษาที่ไม่ค่อยดีมักจะกลัวพูดเพราะกลัวพูดผิดและขาดความชัดเจนในการถ่ายทอดสารออกไป Manan et al. (2022) พบว่านักเรียนที่มีความวิตกกังวลสูงในการเรียนภาษาต่างประเทศมีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาที่ต่ำและยังแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงลบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างชัดเจน สอดคล้องผลของการวิจัยของ Mihara (2022) ที่ใช้วิธีการวิจัยทางการศึกษาแบบระยะเวลายาว (Longitudinal study) เพื่อตรวจสอบความวิตกกังวลเกี่ยวกับการสื่อสารพบว่านักเรียนมีความวิตกกังวลในการสื่อสาร (Communication Apprehension) สูงกว่าความวิตกกังวลในการสอบ (Test Anxiety) อีกทั้งยังชี้ให้เห็นว่าหากนักเรียนมีความวิตกกังวลเพิ่มสูงขึ้น จะส่งผลให้แรงจูงใจลดน้อยลง นอกจากนี้นักเรียนนายร้อยมีความต้องการเรียนภาษาอังกฤษทางการทหารที่สามารถนำไปใช้ได้ในอนาคต อาทิเช่น วิธีการสังเกต การเขียนรายงานทางราชการ ศัพท์เทคนิคทางการทหารหรือการออกคำสั่งและรายงานผลการกิจ เป็นต้น การสร้างกิจกรรมในการเรียนการสอนมุ่งเน้นการลงมือปฏิบัติและการจำลองสถานการณ์ (Practice and Simulation) เพื่อให้ผู้เรียนสร้างความคุ้นเคยกับการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงในอนาคตมากขึ้น เพราะการสร้างการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติจะช่วยเชื่อมโยงทฤษฎีการเรียนรู้กับการปฏิบัติที่แท้จริง (Husebo et al., 2017, Strobel & Van.,2018, Gorucu et al.,2024) ควรปรับวิธีการวัดที่เน้นการใช้งานจริง เช่น การพูดนำเสนอหรือการนำเสนอโครงการ การเขียนสรุปทางการทหาร หรือการแสวงข้อตกลงใจทางการทหาร เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้ลดทอนความสามารถที่แท้จริงและช่วยให้

เปลี่ยนการเรียนรู้ที่เน้นการจดจำไปสู่เรียนรู้ที่เน้นความเข้าใจ (Araneta & Abarintos, 2021, Koh, 2017) ทั้งนี้ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้ใช้แนวทางการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะทาง (ESP) เพื่อเน้นการใช้ภาษาอังกฤษทางการทหารโดยตรงและให้ภาษาอังกฤษกลายเป็น ภาษาทำงาน ไม่ใช่แค่วิชาเรียนเท่านั้น (Basturkmen, 2018; Hyland, K., 2019) การทำเช่นนี้จะช่วยให้นักเรียนรู้สึกว่าภาษาเป็นสิ่งจำเป็นในอาชีพจริง และเพิ่มความสามารถในการปฏิบัติงานและสร้างความมั่นใจในวิชาชีพ Lee & Hsieh (2021) และ Al-Sobh et al., (2023) กล่าวว่าวิธีการสอนต้องเน้นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง เช่น การจัดบทบาทสมมติหรือสถานการณ์จำลองทางการทหาร การใช้ภาษาอังกฤษในการประสานงานระหว่างหน่วย โดยให้คำแนะนำรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักตนเองและปรับปรุงตัวเองได้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ โรงเรียนนายร้อยควรมีการกำหนดแผนพัฒนาความสามารถทางภาษา (Roadmap) ที่ชัดเจนในแต่ละชั้นปี เพื่อให้ทราบถึงสมรรถนะที่จำเป็นต้องเกิดขึ้นในนักเรียนแต่ละชั้นปี และทำให้ผู้เรียนทราบว่าภาษาอังกฤษจะนำไปใช้งานอย่างไรในแต่ละภารกิจในความเป็นจริง (Basturkmen, 2018; Ghaith, 2020) และควรให้ความสำคัญกับการสอนภาษาอังกฤษทั่วไป ควบคู่ไปกับภาษาอังกฤษทางการทหารในสัดส่วนที่เท่ากัน ในชั้นปีแรก เพื่อสร้างความมั่นใจและวางรากฐานตามแนวคิดของการสอนแบบนั่งร้าน (Scaffolding) (Lee & Hsieh, 2021; Zhang & Xang, 2021) ที่มั่นคงก่อนเข้าสู่เนื้อหาเฉพาะทางที่ซับซ้อนต่อไป

2. จากผลการพัฒนารูปแบบพบว่ารูปแบบมีคุณภาพและมีความเหมาะสมที่จะสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้ ทั้งนี้การรูปแบบที่ได้พัฒนาขึ้นได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานจากกรอบแนวคิดของทฤษฎีการเรียนรู้แบบคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivism) เป็นทฤษฎีการเรียนรู้ที่เชื่อว่าผู้เรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ (Construct) ขึ้นมาจากประสบการณ์เดิมและการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม (Piaget, 1970 ; Vygotsky, 1978) โดยที่การเรียนรู้จึงเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนได้ตีความหมายจากการลงมือปฏิบัติ (Learning by Doing) ซึ่งมีการทำกิจกรรมที่เน้นการแก้ไขปัญหาที่หลากหลาย เน้นการลงมือปฏิบัติได้สร้างการเชื่อมโยงความรู้ใหม่ให้เข้ากับความรู้เดิม เน้นการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริง สร้างและทำความเข้าใจความรู้ใหม่ที่สร้างขึ้นและให้ความรู้ที่แน่นแฟ้นมากกว่าการท่องจำ (Fosnot, 2005) จากการที่ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์สื่อสารและสร้างความร่วมมือผ่านกิจกรรมกลุ่มหรือผ่านการสื่อสารระหว่างกัน ย่อมจะชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ของการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction) (Vygotsky, 1978) ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Yusuk (2021) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้การจัดการเรียนการสอนเชิงรุกกับห้องเรียนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนและหาแรงจูงใจ พบว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาที่สูงขึ้นและมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น เช่นเดียวกับ Sanitchai and Thomas (2018) พบว่าการเรียนรู้เชิงรุกนั้นมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยในประเทศไทย ซึ่งช่วยส่งเสริมผลการเรียนและทัศนคติที่ดีต่อเรียนรู้ อีกทั้งงานวิจัยนี้มีการดำเนินการตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ โดยใช้รูปแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ที่ไม่ใช่เพียงแค่การค้นหาคำตอบ แต่ยังมุ่งเน้นไปที่การสร้าง การผลิต การทดลองใช้ และปรับปรุงสิ่งใหม่ๆให้มีประสิทธิภาพและสามารถนำไปใช้ได้จริง สอดคล้องกับ Nilpan (2015) ที่กล่าวว่า การวิจัยและพัฒนา เป็นการศึกษาที่หมายรวมถึงการวิจัยพื้นฐาน (Basic Research) และการวิจัยประยุกต์ (Applied Research) ที่มุ่งเน้นหาความจริงเกี่ยวกับทฤษฎี หลักการ กฎเกณฑ์ในการหาความรู้ อย่างเป็นระบบ

3. ผลจากการประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่บูรณาการบริบททางทหารเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนนายร้อย พบว่า

3.1. พัฒนาการด้านทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนนายร้อย โดยศึกษาจากคะแนนการวัดทักษะภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบที่สร้างขึ้น พบว่า นักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 1 มีพัฒนาการทักษะทางภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น โดยพิจารณาจากคะแนนสอบหลังเรียน อยู่ในระดับดี สูงกว่าก่อนเรียนซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการรูปแบบได้พัฒนาขึ้นตามความต้องการและความจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียน ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 ขั้นตอน ได้อยู่บนแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โดยที่ในขั้นตอนที่ 1 ขั้นทดสอบความรู้เดิม (Brain Boost Stage) มีเป้าหมายในการตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน และช่วยให้ผู้สอนออกแบบ

กิจกรรมการสอนที่เหมาะสมกับความสามารถ ซึ่งในขั้นตอนนี้ผู้เรียนสามารถทราบถึงระดับความสามารถของตนเองและรู้อ่อนของ ตน ตามที่ Brown (2009) ได้นำเสนอไว้ว่าการเริ่มต้นการเรียนการสอนโดยการศึกษาความต้องการและเข้าใจองค์ความรู้พื้นฐาน ของผู้เรียนว่าสามารถทำอะไรได้ มีความคาดหวังว่าต้องต่อการเรียนอย่างไรและองค์ความรู้ไหนที่จำเป็นต้องได้รับการพัฒนา สิ่ง ที่เหล่านี้น่าจะทำให้เกิดการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ขั้นตอนที่ 2 ขั้นกระตุ้นความคิด (Experience Lab Stage) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ภาษา (Input) ที่เข้าใจง่าย มีบริบทที่สอดคล้องกับผู้เรียนและสร้างความน่าสนใจ เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการเรียนภาษา (Conti, 2025; Krashen, 2020) โดยผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และ ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ช่วยลดความวิตกกังวล เกิดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการสนับสนุนทั้งความสำเร็จทาง วิชาการสร้างทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้ (Alamri, 2025; Iroda, 2024; Wu & Alharbi, 2023) ขั้นตอนที่ 3 ขั้นลงมือปฏิบัติ (Create Quest Stage) ส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างสรรค์ภาษา ใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ผูกทำงานร่วมกันและพัฒนาทักษะการคิด โดยมีเป้าหมายหลักคือการเน้นการประยุกต์ใช้ภาษาในชีวิตจริงในหลากหลายทักษะ ดังที่ Navio-Marco, Ardura & Galan (2025) ได้กล่าวถึงผลลัพธ์ของการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ผ่านการใช้กิจกรรมที่มีความหลากหลาย โดยที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ การพัฒนาทักษะการทำงานระหว่างกันและมีแรงบันดาลใจในการเรียน เพิ่มขึ้น ขั้นตอนที่ 4 ขั้นตรวจสอบและสะท้อนคิด (Reflect Check Stage) มีเป้าหมายในการสร้างความเข้าใจ และให้ข้อมูล บอกรับเพื่อกลับไปพัฒนาทักษะทางภาษาที่ต้องได้รับการปรับปรุงต่อไป นอกจากนี้การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ที่มี ประสิทธิภาพนั้นย่อมจะช่วยชี้แนะแนวทางให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาตนเองอย่างแท้จริง ช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจ และการมีส่วนร่วมที่สำคัญของผู้เรียน ทั้งนี้การให้ข้อมูลย้อนกลับต้องมีความชัดเจน มีเหตุผล และเชื่อมโยงกับบริบททางการ เรียนจึงจะส่งผลดีต่อการพัฒนาเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง (Brandmo & Gamlem, 2025, Elbaoui & Jember, 2024) ขั้นตอนที่ 5 ขั้นต่อยอดความรู้ (Continuous Loop Stage) เป็นขั้นตอนที่ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และต่อยอดองค์ ความรู้ทักษะทางภาษา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถทางภาษาของตนเองได้ในอนาคต Xu, Leferink, & Wijnia (2025) และ Balaraman et al. (2025) พบว่าหากผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีและเชื่อในความสามารถของตนเอง ก็จะมีการใช้กลยุทธ์การ กำกับการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ดี ดังนั้นรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่ได้พัฒนาขึ้นนั้นยัง ส่งเสริม กระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและส่งเสริมการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับ Wiriapanyanony (2024) ที่ ได้พัฒนาทักษะการอ่านโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับเทคนิค SQ4R พบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับมากทุกด้าน เช่นเดียวกับ Seemanath and Watanapokakul (2024) ศึกษาประสิทธิภาพของการประยุกต์ใช้แนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) สำหรับ รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการงาน (English at Work) ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่ได้พัฒนาขึ้นนั้นมี ประสิทธิภาพในการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนและผู้เรียนยังมีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดการเรียนรู้

3.2 ความพึงพอใจของนักเรียนนายร้อย ต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่บูรณาการบริบททางทหารเพื่อ พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนนายร้อย พบว่านักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อรูปแบบที่ได้พัฒนาขึ้น อาจ เนื่องมาจากที่ผู้เรียนได้มีองค์ความรู้เกี่ยวกับทักษะภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้นโดยสามารถสังเกตได้จากคะแนนสอบ วัดทักษะ ภาษาอังกฤษหลังการใช้รูปแบบที่สูงขึ้น เมื่อผู้เรียนมีความพอใจต่อคะแนนของตนเองและเห็นพัฒนาการทางทักษะภาษาอังกฤษที่ เพิ่มขึ้นย่อมจะส่งผลต่อทัศนคติเชิงบวกและเกิดความพึงพอใจต่อรูปแบบที่ได้พัฒนาขึ้น นอกจากนี้กิจกรรมและเนื้อหาที่ได้สร้าง ขึ้นมานั้นเกิดมาจากการสอบถามจากความต้องการและความจำเป็นในการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษของตนเอง เมื่อจัดการ เรียนการสอนตรงตามความต้องการแล้วนั้นย่อมจะเกิดความพึงพอใจเชิงบวก ผู้เรียนยังได้รับการเสริมแรงเชิงบวกจากผู้สอน มี การใช้เทคโนโลยีที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ สอดคล้องกับ Li and Ni (2024) ที่ได้กล่าวว่าความพึงพอใจของผู้เรียนมีความสัมพันธ์ เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่สนับสนุนการเรียนรู้และปัจจัยที่เกี่ยวกับครูผู้สอน มีบทบาทที่ สำคัญต่อความพึงพอใจของผู้เรียน รวมถึงการที่ผู้เรียนมีแรงกระตุ้นเชิงบวกและมีแรงขับเคลื่อนภายในย่อมจะส่งผลให้เกิดความพึง

พอใจของผู้เรียนเป็นอย่างดี เช่นเดียวกับ Aladini et al. (2024) พบว่าการตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนจะช่วยเพิ่มความเต็มใจและความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ เช่นเดียวกับการได้รับการสนับสนุนจากครูผู้สอน มีผลเชิงบวกต่อการเรียนรู้และยังช่วยสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดีมากขึ้นให้กับผู้เรียน และการใช้เทคโนโลยีในการช่วยประเมินผลการเรียนรู้ซึ่งจะส่งผลต่อความเต็มใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนเพิ่มมากขึ้น

4. นอกจากนี้ผลการวิจัยครั้งนี้ยังให้หลักคิดสำคัญ เริ่มตั้งแต่ในระดับปฏิบัติการนั้นคือครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่จัดการเรียนการสอนในบริบทเฉพาะทาง (ESP) โดยที่สามารถนำหลักการและขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในบริบทอื่นได้ โดยที่ผ่านมานั้นการพัฒนาแนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุกมักถูกมองว่าเหมาะสมกับวิชาเนื้อหาทั่วไป หรือเน้นความสนุกสนาน จนอาจขาดความเข้มข้นทางวิชาการ กล่าวคือการเรียนรู้เชิงรุกสามารถนำไปใช้กับเนื้อหาที่มีความเข้มข้น ซับซ้อน และมีความต้องการแบบเฉพาะทางได้ เช่นบริบทของพยาบาล หมอ วิศวกร ตำรวจหรือในบริบททางทหารครั้งนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะเดียวกัน งานวิจัยนี้ก็ยังได้อิงความรู้ด้านการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) จากเดิมที่มักเน้นเพียงตัวป้อนทางภาษา (Input) เช่น การท่องคำศัพท์ทางเทคนิค โครงสร้างประโยคและเน้นไวยากรณ์ มาสู่ กระบวนการปฏิบัติการใช้ภาษาอย่างเกิดความหมาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Hyland (2019) และ Basturkmen (2018) ที่ระบุว่าการสอน ESP ยุคใหม่ต้องก้าวข้ามจากการสอนที่มักจะยึดตัวบท (Text-based Approach) ไปสู่การเรียนรู้แบบอิงบริบท (Context-based Learning) งานวิจัยครั้งนี้สิ่งที่ได้ค้นพบเพิ่มเติมคือ การฝึกภาษาผ่านสถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นตัวแปรสำคัญที่เปลี่ยนความรู้ทางทฤษฎีและเนื้อหาทางการทหารให้กลายเป็น ทักษะที่ใช้งานได้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อผู้เรียนต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่บีบบังคับหรือมีความกดดันสูง ในระดับเชิงนโยบายงานวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นถึงแนวทางที่เป็นรูปธรรมในการขับเคลื่อนหลักสูตรอิงกรอบสมรรถนะมาตรฐานความสามารถทางภาษา CEFR (CEFR-based Curriculum) สู่การปฏิบัติจริง โดยมีการเปลี่ยนเป้าหมายจากระดับความรู้ตามกรอบของ CEFR ให้กลายเป็น สมรรถนะที่ต้องสามารถปฏิบัติได้ (Performance Competency) (Piccardo, 2014) และงานวิจัยนี้ยังช่วยเน้นย้ำถึงความสำคัญของการผลักดันรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่บูรณาการภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) อย่างจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันที่ต้องผลิตกำลังพล นิสิต หรือนักศึกษาเพราะสามารถช่วยให้เกิดการเรียนรู้ภาษาอย่างมีความหมาย รวมถึงสนับสนุนการสร้าง สภาพแวดล้อมการเรียนรู้เสมือนจริง (Authentic Learning Environment) ที่ปรับเปลี่ยนเกณฑ์การวัดผลจาก Paper-based สู่ Performance-based เพื่อให้มั่นใจว่าผู้เรียนที่จบไปนั้นสามารถปฏิบัติงานได้จริงตามความบริบทของตัวเอง และผลลัพธ์ที่ดีในระดับเชิงวิชาการ คือ การวิจัยนี้ได้นำเสนอรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ช่วยเติมเต็มช่องว่างของงานวิจัย โดยที่พิสูจน์ให้เห็นว่า การบูรณาการบริบท (Contextualization) หรือการผนวกบริบทเฉพาะ เช่นทางการแพทย์ พยาบาล การบินหรือทางวิศวกรรม บทเรียนสำคัญที่สถาบันเฉพาะทางเหล่านี้สามารถนำไปปรับใช้ได้คือ หลักการออกแบบบทเรียน กล่าวคือการสร้างเนื้อหาทางภาษาต้องมีความยากและกดดันในระดับที่เหมาะสมตามหลักการของทฤษฎี สมมติฐานการป้อนข้อมูล $i+1$ (Comprehensible Input) (Krashen, 1985) ที่ระบุว่า การเรียนรู้ภาษาจะเกิดขึ้นได้ดีที่สุดเมื่อผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับเหนือกว่าความรู้ในปัจจุบัน ซึ่งแนวคิดนี้ยังได้รับการยืนยันความถูกต้องจากการศึกษาของ Lichtman and Vanpatten (2021) ที่พบว่า การได้รับตัวป้อนป้อนข้อมูลที่ดีเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ขาดไม่ได้ ในกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สองในยุคสมัยปัจจุบันนี้ นอกจากนี้ประสิทธิภาพของรูปแบบนี้สามารถนำไปใช้ได้อย่างยิ่งย่น เพราะรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับงบประมาณหรือความสามารถของเทคโนโลยี แต่ขึ้นอยู่กับกระบวนการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ของผู้สอน โดยเปลี่ยนจากผู้สอน (Teacher) กลายเป็นผู้ออกแบบการเรียนรู้หรือผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ (Facilitator) อีกทั้งรูปแบบที่ได้พัฒนาขึ้นได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของกระบวนการพัฒนาทางปัญญา (Cognitive Process) โดยที่สามารถสังเกตได้จากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เริ่มต้นจาก ขั้นทดสอบความรู้เดิม (Brain Boost Stage) ขั้นกระตุ้นความคิด (Experience Lab Stage) ขั้นลงมือปฏิบัติ (Create Quest Stage) ขั้นตรวจสอบและสะท้อนคิด (Reflect Check Stage) และขั้นต่อยอดความรู้ (Continuous Learning Stage) ซึ่งเป็นขั้นตอนการเรียนรู้ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับผู้เรียนในบริบทที่แตกต่างกันได้โดยที่ไม่ได้ยึดติดเฉพาะเนื้อหาทางการทหารเพียงอย่างเดียว ดังนั้นผล

ของการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปขยายผลสู่สถาบันอื่นได้ โดยอาจจะมีการวิจัยที่สำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จคือการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อให้ผู้สอนสามารถแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสร้างบริบทที่เหมาะสมให้กับผู้เรียนในแต่ละกลุ่มได้ (Coburn, 2003) ซึ่งจะช่วยให้รูปแบบการสอนมีความยืดหยุ่นและใช้ได้ในอนาคต แม้จะอยู่ในบริบทที่แตกต่างกันก็ตาม

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. งานวิจัยนี้มีข้อจำกัดในเรื่องของการมีกลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียว (One-Group Pretest-Posttest Design) และไม่มีกลุ่มควบคุม (Control Group) ซึ่งอาจมีข้อจำกัดด้านความเที่ยงตรงภายใน (Internal Validity) อย่างไรก็ตาม การออกแบบวิจัยดังกล่าวมีความสมเหตุสมผลและจำเป็นอย่างยิ่งในบริบทของโรงเรียนทหาร เนื่องจากข้อจำกัดในด้านระเบียบการฝึกศึกษาที่ไม่สามารถแบ่งแยกกลุ่มผู้เรียนเพื่อให้เกิดการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกันได้ อีกทั้งยังมีประเด็นด้านจริยธรรมและความเสมอภาคทางการเรียน ซึ่งทางโรงเรียนมีนโยบายมุ่งเน้นให้นักเรียนนายร้อยทุกคนได้รับการพัฒนาสมรรถนะการสอนตามเกณฑ์เดียวกัน หลีกเลี่ยงการแบ่งกลุ่มควบคุมการเรียนเพราะอาจจะทำให้นักเรียนบางกลุ่มเสียโอกาสในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ดังนั้น การศึกษาพัฒนาการของกลุ่มเดียวอย่างต่อเนื่องจึงมีความเหมาะสมกว่าในบริบทนี้ ทั้งนี้ผู้วิจัยมีการควบคุมความเสี่ยงดังกล่าวผ่านการพัฒนาและใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพและควบคุมสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ให้มีมาตรฐานเดียวกันตลอดการทดลอง

2. เพื่อให้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกมีประสิทธิภาพสูงสุด ผู้วิจัยขอเสนอแนะกิจกรรมที่จำแนกตามศักยภาพผู้เรียน ได้แก่ กลุ่มอ่อนเน้นการสร้าง ความมั่นใจและลดความประหม่าผ่านกิจกรรมจับคู่คิด (Think-Pair-Share) หรือเกมทายคำศัพท์ สำหรับกลุ่มปานกลาง เน้นความคล่องแคล่วผ่านกิจกรรมเติมข้อมูลในช่องว่าง (Information Gap) และจิ๊กซอว์ (Jigsaw) ส่วนกลุ่มเก่ง เน้นทักษะการตัดสินใจแก้ปัญหาในสถานการณ์จำลอง (Simulation) ที่มีความซับซ้อน เพื่อดึงศักยภาพของผู้เรียนแต่ละระดับออกมาได้อย่างเต็มที่

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิจัยและพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกแบบการสอนผ่านทางออนไลน์ (Online Learning) หรือการสอนแบบผสมผสาน (Hybrid Learning)

2. ควรมีการศึกษาและพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อวัดตัวแปรอื่นเช่น การศึกษาความมั่นใจการใช้ภาษาอังกฤษ การคิดเชิงวิพากษ์ (Critical Thinking) การเพิ่มทักษะความร่วมมือ (Collaboration Skills) หรือความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed Learning) เป็นต้น

References

- Al-Sobh, M., Al-Jarrah, R., & Al-Qatawneh, B. (2023). Integrating Content-Based Instruction (CBI) and blended learning in ESP: Challenges and opportunities. *International Journal of Linguistics, Literature and Translation*, 6(3), 1–18.
- Aladini, A., Mahmud, R., & Ali, A. A. H. (2024). The importance of needs satisfaction, teacher support, and L2 learning experience in intelligent computer-assisted language assessment (ICALA): A probe into the state of willingness to communicate as well as academic motivation in EFL settings. *Language Testing in Asia*, 14(58), 1-30.
- Alamri, W. (2025). Evaluating the benefits and challenges of using authentic materials in EFL context for listening purpose. *Frontiers in Education*, 10, Article 1611308
- Araneta, M. J. L., & Abarintos, A. (2021). The effects of authentic assessment on students' critical thinking skills. *Asian EFL Journal*, 28(2), 231–266.
- Ashraf, H., Motlagh, F. G., & Salami, M. (2013). The impact of online games on learning English vocabulary by Iranian (low-intermediate) EFL learners. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 98, 286-291.

- Balaraman, D., Ma, X., & Al-Samarraie, H. (2025). Investigating the impact of students' perceived behavioral control, attitude, and subjective norms on their continuance intention to use ChatGPT in education. *Education and Information Technologies*, 39(2), 1–28.
- Basturkmen, H. (2018). *Developing courses in English for specific purposes*. New York: Palgrave Macmillan.
- Brandmo, C., & Gamlem, S. M. (2025). Students' perceptions and outcome of teacher feedback: A systematic review. *Frontiers in Education*, 10, Article 1572950.
- Brown, J. D. (1995). *The elements of language curriculum: A systematic approach to program development*. Boston, MA: Heinle ELT.
- Brown, J. D. (2009). Foreign and second language needs analysis. In M. H. Long & C. J. Doughty (Eds.), *The handbook of language teaching* (pp. 267–293). Hoboken, NJ: Wiley-Blackwell.
- Chalermwat, M. (2017). *Appropriate educational management of Chulachomklao Royal Military Academy to develop English language skills of cadets* (Personal research paper). Retrieved from <http://awc.ac.th/storage/research/117.pdf> [in Thai]
- Chervase, C. (2016). Active methods for language learning. *Revista Academiei Forelor Terestre*, 21(2), 196–203.
- Coburn, C. E. (2003). Rethinking Scale: Moving Beyond Numbers to Deep and Lasting Change. *Educational Researcher*, 32(6), 3–12.
- Conti, G. (2025). *Why the input we give our learners must be 95-98% comprehensible in order to enhance language acquisition – the theory and the research evidence*. Retrieved from <https://gianfrancoconti.com/2025/02/27/why-the-input-we-give-our-learners-must-be-95-98-comprehensible-in-order-to-enhance-language-acquisition-the-theory-and-the-research-evidence>
- Council of Europe. (2011). *Common European Framework of Reference for Languages: Learning, teaching, assessment*. Retrieved from <https://rm.coe.int/1680459f97>
- Directorate of Army Operations. (2020). *Request for approval for the 5-Year Royal Thai Army English Language Capability Enhancement Project* (Letter No. Kor Hor 0403/11198). Bangkok: Directorate of Army Operations. [in Thai]
- Elbaoui, A. R., & Jember, B. (2024). A step toward effective language learning: An insight into the impacts of feedback-supported tasks and peer-work activities on learners' engagement, self-esteem, and language growth. *Asian-Pacific Journal of Second and Foreign Language Education*, 9(39), 1-31.
- Fitria, T. N. (2020). Teaching English for Specific Purposes (ESP) to the students in English Language Teaching (ELT). *Journal of English Teaching*, 6(1), 55-66.
- Freeman, S., Eddy, S. L., McDonough, M., Smith, M. K., Okoroafor, N., Jordt, H., & Wenderoth, M. P. (2014). Active learning increases student performance in science, engineering, and mathematics. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 111(23), 8410-8415.
- Fosnot, C. T. (2005). *Constructivism: Theory, perspectives, and practice* (2nd ed.). New York: Teachers College Press.
- Gorucu, S., Türk, G., & Karaçam, Z. (2024). The effect of simulation-based learning on nursing students' clinical decision-making skills: Systematic review and meta-analysis. *Nurse Education Today*,

140(106270), 1-12.

- Ghaith, G. M. (2020). Authentic assessment practices in English for specific purposes programs. *The International Review of Applied Linguistics and Language Teaching*, 58(1), 57–80.
- Husebo, S. E., Rood, J. J., & Kolbe, M. (2017). Simulation in healthcare education: Theory and practice. In P. J. G. Wouters & L. R. A. Wankel (Eds.), *The SAGE handbook of simulation and serious games* (pp. 59–75). New York: SAGE Publication.
- Hyland, K. (2019). *English for academic purposes: An advanced resource book*. London: Routledge.
- Iroda, I. (2024). Evaluating the benefits and challenges of using authentic materials in EFL context for listening purpose. *Frontiers in Education*, 10, Article1611308.
- Jinarach, K. (2024). The use of active learning to develop English reading and writing abilities among grade 10 students. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 9(2), 112–129. [in Thai]
- Khammanee, T. (2021). *The science of teaching: Knowledge for effective learning process management* (23rd ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Press. [in Thai]
- Kim, K. J., & Kim, M. K. (2020). A study on the needs analysis of military English education for army cadets. *The Journal of Military Studies*, 46(1), 185–212.
- Koh, K. (2017). Authentic assessment. In *Oxford research encyclopedia of education*. New York: Oxford University Press.
- Krashen, S. (2020). *The optimal input hypothesis: Compelling input, optimal age, and a silent period*. New York: Routledge.
- Krashen, S. D. (1985). *The input hypothesis: Issues and implications*. London: Longman.
- Larreátegui Zambrano, R. G., & Vélez Yanza, P. A. (2025). Potenciando el aprendizaje del inglés para fines específicos en escuelas militares: estrategias para superar desafíos académicos y físicos. *Religación*, 10(46), e2501451(1) - e2501451(16).
- Larreátegui Zambrano, V. E., & Vélez Yanza, E. A. (2024). Enhancing English language learning for specific purposes in military schools: Strategies to overcome academic and physical challenges. *Revista RELIGACIÓN. Revista de Ciencias Sociales y Humanidades*, 9(45), 1–11.
- Lee, Y. C., & Hsieh, M. T. (2021). The effectiveness of task-based language teaching (TBLT) in English for specific purposes (ESP) courses. *English Language Teaching*, 14(12), 48–60.
- Li, H., & Ni, A. (2024). What contributes to student language learning satisfaction and achievement with learning management systems?. *Behavioral Sciences*, 14(4), Article 271.
- Lichtman, K., & VanPatten, B. (2021). Was Krashen right? Forty years later. *Foreign Language Annals*, 54(2), 317–326.
- Manan, N. A. A., Azizan, N., & Yusof, J. (2022). Language anxiety among English for specific purposes (ESP) learners at UiTM Perak Seri Iskandar Campus. *International Journal of Academic Research in Progressive Education and Development*, 11(3), 977–988.

- Mihara, K. (2022). *Language-related anxiety and motivational factors of students of English as a foreign language: A study with Japanese undergraduate science and engineering students* (Unpublished doctoral dissertation). Institute of Education, University of Liverpool.
- Navio-Marco, J., Ardura, D., & Galán, A. (2025). Teamwork skills development in hybrid and online universities: The perspective of the future teachers. *Journal of New Approaches in Educational Research*, 14(13) 1-22.
- Nilpan, M. (2015). *Research and development*. Bangkok: Chulalongkorn University Press. [in Thai]
- Piaget, J. (1970). *Psychology and epistemology: Towards a theory of knowledge*. Westminster: Viking Press.
- Piccardo, E. (2014). From communicative to action-oriented: A research pathway. Curriculum Services Canada. Retrieved from https://transformingfsl.ca/wp-content/uploads/2015/12/TAGGED_DOCUMENT_CSC605_Research_Guide_English_01.pdf
- Prince, M. (2004). Does active learning work? A review of the research. *Journal of Engineering Education*, 93(3), 223-231.
- Royal Thai Army. (2022). *Policy on the Royal Thai Army's training and education, B.E. 2566–2570* (Royal Thai Army Order No. 1/2565). Bangkok: Royal Thai Army. [in Thai]
- Sanitchai, P., & Thomas, D. (2018). The relationship of active learning and academic achievement among provincial university students in Thailand. *APHEIT International Journal*, 7(1), 47–61. [in Thai]
- Seemanath, P., & Watanapokakul, S. (2024). Active Learning in English at Work: Assessing effectiveness and EFL undergraduate student attitudes. *LEARN Journal: Language Education and Acquisition Research Network*, 17(1), 538-571.
- Strobel, R. L., & van Stralen, H. E. (2018). Experiential learning and the Kolb cycle in simulation-based surgical education. *Surgery*, 164(4), 795–797.
- Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in society: The development of higher psychological processes*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Wiriapanyanont, T. (2024). Development of reading skills using the active learning management model combined with the SQ4R technique for second-year English program students at Nakhon Ratchasima Rajabhat University. *Journal of Community Research and Social Development*, 18(1), 73–89. [in Thai]
- Wu, Q., & Alharbi, A. (2023). Neurocognitive profile of creativity in improving academic performance—A scoping review. *Education Sciences*, 13(11), Article 1127.
- Xu, K. M., Leferink, J., & Wijnia, L. (2025). A review of the relationship between student growth mindset and self-regulated learning. *Frontiers in Education*, 10, Article 1539639.
- Yusuk, S. (2021). The effects of active learning activities on English speaking skill and motivation of undergraduate students. *Journal of Education and Training Studies*, 9(3), 1–10. [in Thai]
- Zhang, W., & Zang, Y. (2021). The critical role of needs analysis in English for specific purposes (ESP) curriculum design. *Journal of Language Teaching and Research*, 12(4), 724–731.